

mænd og Professorer ved Universitetet, og min Tanke var da den, at jeg vilde foreslaa Oprettelsen af en tredje Afdeling, som vel skulde beholde en Del af den klassiske Undervisning — idet den skulde beholde Undervisning i Latin væsentlig uforandret, som den er nu — men som samtidig skulde give Afkald paa Undervisningen i Græsk for at anvende det derved indvundne Timetal til forhøjet Undervisning i levende Sprog og i Matematik. Medens jeg førte disse Underhandlinger, vaagnede den samme Tanke hos Bestyrerne af de private Skoler her i Kjøbenhavn, og inden vi vare færdige med vore Forhandlinger i Ministeriet, fik jeg fra de private Skolers Bestyrere et Forslag, gaaende ud paa at indføre en omtrent tilsvarende Ordning, dog med nogen Forskel. De søgte Tilladelse til, at de som et Forsøg maatte oprette en saadan tredje Retning, og deres Tanke var, at den kun skulde oprettes ved de private Skoler, ikke derimod ved Statens Latinskoler. I det Forslag, som kom frem, var der den Forskel fra det, som vi i Ministeriet nærmest tænkte paa, at der var lagt større Vægt paa Naturfagene og paa Matematik, end vi havde tænkt, og at der som Følge deraf var en saa betydelig indskrænket Undervisning i Latin, at jeg ikke kunde andet end nære Betænkelighed derved. Det har nu givet Anledning til forskellige Overvejelser og forskellige Forhandlinger, og det endte med, at jeg sammenkaldte her i Kjøbenhavn et Møde af samtlige Rektorer her i Landet, fire af Bestyrerne for de private Skoler her i Kjøbenhavn og Undervisningsinspektionen for de lærde Skoler, og det er i det væsentlige Resultatet af dette Mødes Forhandlinger, som jeg nu tillader mig at forelægge for det høje Ting som et Regeringsforslag. — Jeg har ment, at det ikke var rigtigt at indføre en saadan Forandring alene ved de private Skoler her i Kjøbenhavn, men at, hvis Forandringen virkelig var ønskelig, burde den ogsaa indføres ved Statens Skoler, om end ikke ved alle paa en Gang saa efterhaanden, og indføres ikke blot her i Kjøbenhavn, men over hele Landet.

Naar jeg har bestemt mig til at forelægge dette Forslag, er det ikke blot af Hensyn til de Klager, som ere førte over den nu bestaaende Ordning af Skolen, men der er tillige et andet Hensyn, jeg har taget. — Det er jo gaaet saaledes i den sidste Aarrække — man kan vel sige i de sidste 13—14 Aar — at der har været en alt for stærk Tilstrømning til de lærde Skoler og til Universitetet, langt stærkere,

end Landets Behov egentlig kræver. Det er saaledes, at medens man tidligere regnede, at man havde Brug for henved 200 eller højst 200 Studenter om Aaret, have vi nu i en Række af Aar, en halv Snes Aar, haft over 400 Studenter aarlig og Følgen er, at der er blevet en Overfyldning af samtlige Studiefag af alle Klasser af Embedskandidater, og at det er meget vanskeligt for de unge Mennesker, som blive Studenter, virkelig at bryde sig en Livsbane. Det ligger under disse Forhold nær at tænke paa, at en stor Mængde af disse unge Mennesker, som have gennemgaaet den lærde Skole og ere blevne Studenter, benytter den Dannelse, de have faaet, til at gaa over i andre Livsstillinger, og det viser sig ogsaa, at det er blevet Tilfældet i højere og højere Grad. Man kan selvfølgelig ikke andet end glæde sig over, at saa mange unge Mennesker, der gaa over i andre Stillinger, have faaet den bedste Dannelse, som Staten byder. Men i saa Fald er der ogsaa Grund til at tage under Overvejelse, om ikke denne Dannelse kan gøres mere anvendelig for dem, der gaa ud i det praktiske Liv. Der klages jævnligt over, at de unge Mennesker, der gaa ud af Skolen som Studenter, mangle adskillige af de Forudsætninger, der maa anses for ønskelige for dem, der gaa ud i det praktiske Liv. Det har jeg ogsaa taget Hensyn til i det foreliggende Forslag. Det første Hensyn, der maa tages, naar man træffer en ny Ordning, er selvfølgelig det, om Universitetet kan anerkende den for egnet til at give de unge Mennesker den aandelige Modenhed, der udfordres for at følge Universitetets Undervisning. Men ved Siden deraf kan der ogsaa tages det Hensyn, at man gør Undervisningen saa god som mulig for dem, der ikke ønske at fortsætte Studierne ved Universitetet, men benytte Skolens Undervisning som Fordannelse til at gaa over i en praktisk Stilling. Her er da særlig et Hensyn at tage, naar man opretter en tredje Afdeling, nemlig Hensynet til en fyldigere Uddannelse i de levende Sprog. Denne tredje Afdeling, der her foreslaas oprettet, skal jo være en Underafdeling af den bestaaende sproglig-historiske Afdeling, men saaledes, at Undervisningen i Græsk bortfalder i den ny Afdeling og erstattes med en fyldigere Undervisning i Engelsk, Fransk og Tysk. — Der skal dernæst lægges mere Vægt paa praktisk Regning end nu i Latinskolen, og tillige skal der være nogen Undervisning i Oldtidskundskab, et Fag, som jeg senere skal komme tilbage til.